

JEWELLERY IS AT MY FEET, THE SHOW IS YOURS Panjapol Kulpapangkorn

“ความทรงจำเป็นสิ่งที่มีความหมาย เป็นประสบการณ์ที่มีความเป็นส่วนตัวและปัจเจก มันสามารถถูกนิยามขึ้นเป็นเครื่องประดับที่จะอยู่กับเราและเป็นส่วนหนึ่งของเราตลอดไป” ปัญจพล กุลปภังกร ศิลปินและนักออกแบบร่วมสมัย อธิบายถึงนิทรรศการล่าสุดของเขา ‘Jewellery is at My Feet, The Show is Yours’ ที่จัดขึ้นที่ ATTA Gallery ในกรุงเทพฯ

เครื่องประดับกว่า 100 ชิ้น ที่ถูกนำมาจัดแสดงในงานนิทรรศการครั้งนี้เป็นผลลัพธ์จากความคิดริเริ่มที่กำเนิดขึ้นเมื่อ 4 ปีก่อนเมื่อปัญจพลเดินทางท่องเที่ยวอยู่ในอังกฤษ “เวลาที่ผมไปเที่ยว ผมมักจะบันทึกการเดินทางด้วยการเก็บสะสมวัตถุต่างๆ ที่ผมเจอระหว่างทาง สิ่งของเหล่านี้กลายเป็นสิ่งที่มีความผูกพันกับผมมาก และเมื่อไหร่ที่กลับไปมองดูมัน ก็จะรู้สึกเหมือนว่ากำลังสวมใส่ความทรงจำต่างๆ ไว้กับตัวตลอดเวลา ไม่ใช่แค่เป็นการสวมใส่บนร่างกาย แต่ในจิตใจและความนึกคิด”

ในนิทรรศการครั้งนี้ ปัญจพลพัฒนาแนวคิดดังกล่าวเป็นคำเชิญที่เปิดโอกาสให้ผู้คนเข้าร่วมแบ่งปันความทรงจำอันมีค่าของพวกเขาในรูปแบบของวัตถุแห่งความทรงจำ “ผมได้รับพัสดุกว่า 100 ชิ้น จากคนที่เข้าร่วม และในแต่ละกล่องก็จะมีวัสดุ วัตถุ และเรื่องราวที่แตกต่างกันไป” ปัญจพลเล่าต่อ เขาร้อยเรียงประกอบความทรงจำส่วนบุคคลที่อยู่ในรูปทรงหลากหลาย ตั้งแต่หินก้อนเล็กๆ ไฟจราจรยาน ไปจนถึงนกหวีด เขือก และป้ายชื่อกระเป๋าเดินทางขึ้นเป็นชิ้นงานที่ความทรงจำถูกแปรเปลี่ยนให้เป็นรูปธรรมแห่งวัตถุได้อย่างงดงามและน่าประทับใจ

“ผมเรียนรู้เยอะมากเกี่ยวกับวิธีการในการสื่อสารและกระบวนการสร้างสรรค์ที่ถูกกำหนดขึ้นจากวัสดุที่มีความแตกต่างกัน แต่แง่มุมที่สำคัญที่สุดของงานในครั้งนี้สำหรับผมคือการได้ร่วมแบ่งปันประสบการณ์กับผู้อื่น”

Memories are precious, personal and individual and they can be defined as pieces of jewelry that are both with us and a part of us all the time,” described contemporary artist and designer Panjapol Kulpapangkorn of his recent ‘Jewellery is at My Feet, The Show is Yours’ exhibition held at ATTA Gallery in Bangkok.

The 100+ works of contemporary jewelry featured in the exhibition are the results of an initiative that began some four years ago when Kulpapangkorn was traveling in the UK. “During my travels, I was always documenting my journey by collecting found objects. All these things had a strong relationship with me and when I looked back at what I had collected, it seemed as if I was wearing these memories with me all the time, not on my body but in my mind.”

Kulpapangkorn furthered the concept via an open-invitation extended to participants to contribute their own precious memories in the form of memorabilia objects to the project. “I received almost 100 parcels from participants and each box had different materials, objects and stories,” furthered Kulpapangkorn who, from small stones and bike reflectors to whistles, strings and luggage tags, crafted each individual’s contributions together into intriguing realizations of memory-turned-form.

“I learned a lot about the ways of communication and the process of making as determined by different materials, but the most important aspect of the project was about sharing experiences with others,”